

Slovenski Tednik.

Politični in gospodarski list za kmetško ljudstvo.

Izhaja vsak petek.

List velja za celo leto 2 gld. 40 kr., za pol leta
1 gld. 20 kr. — Posamezni list velja 5 soldov.

Uredništvo in opravništvo lista je v „Narodni tis-
karni“ v Tavčer-jevi hiši „Hotel Europa.“

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom začne novo naro-
čenje na

„Slovenski Tednik“.

List velja za 4 mesece, od 1. sep-
tembra do konca leta samo 80 kraje.

Naročnina naj se pošilja po poštnih
nakaznicah opravništvu „Slov. Tednika“.

Kaj je novega po Slovenskem.

V petek 15. avgusta je bil v **Škofji
Loki** na Gorenjskem shod mestnih volilcev. Zbralo se jih je mnogo v dvorani pri kroni. Zborovanje prične g. Guzelj, posestnik in gostilničar v Loki. On nazdravi pričujoče volilce ter poudarja namen denašnjega shoda, kateri ima odločiti o kandidatu za državni zbor v mestni skupini gorenjski in notranjski. G. Oton Detelja je bil potem za predsednika izvoljen. Zbor se je v lepem redu vršil. G. Detelja predstavlja kot kandidata g. dr. Valentina Zarnika iz Ljubljane. G. Naglič priporoča g. dr. Zarnika, kateri je dober govornik, pošten narodnjak in svobodomiselnji mož. G. dr. Zarnik pove potem svoje misli o političnih in narodnih stvareh in obljubi, da bode v državnem zboru pravice Slovencev branil. G. dr. Zarnik je bil potem enoglasno za kandidata mesta Loke postavljen. Sprejet je bil tudi po nasvetu g. Nagliča sklep, da volilci Loke pristopajo narod-

nemu programu in zavržejo klerikalni in reakcionarni „pravni“ program.

V nedeljo 17. avgusta pa so se v **Blánici** pri Sevnici zbrali kmetški volilci **breškega** in **sevniškega** okraja v posvet, koga voliti v državni zbor. Prišlo je nad 100 mož. Zborovanje je vodil g. Alojz Lenček, veliki posestnik na Blánici. Prvi je govoril g. Ivan Tanšek iz Brežie in priporočal za poslanca g. dr. Vošnjaka, kateri ima vse lastnosti za poslanca in Slovence že šest let v graškem deželnem zboru zastopa. G. dr. Vošnjak je sam bil pri zboru in razložil svoje mnenje, katerega bi se držal kot poslanec. Njegov govor so možje pazljivo poslušali in so mu popolnem pritrdili. Govorili so potem še drugi gospodje: dr. Josip Serbec iz Brežie, dr. Valentin Zarnik iz Ljubljane in kaplan Tompak iz Sevnice. Ta duhovnik se je prav grdo obnašal. Prigal je k shodu kakih 20 ljudi, kateri so se poprej pri žegnanji na Graški gori napili in je po teh divjakih mislil motiti zborovanje. Zakaj? Duhovniki bi radi, da bi kmetški volilci si za poslanca izbrali duhovnika in korarja Kosarja v Mariboru, poprej dekana v Kozjem. Kmetje pa tega nehte in zato jeza klerikalcev. Kljub kričanju kaplana Tompaka so zbrani možje sklenili, da bodo pri volitvi glasovali za g. dr. Vošnjaka; za kanonika Kosarja se pa nikdo zmenil nij.

Od mnogo krajev na Slovenskem dobivamo pisma, v katerih se pritožujejo pametni možje, da dosti **duhovnikov** iz prižnice samo o posvetno-političnih stvareh govore, mesto ljudstvo podučevati v veri.

Zlasti nekateri kaplani družega ne delajo, kakor pri kmetih okolo letajo in jih nadlegujejo, naj bi volili duhovnike za poslance. Kmetje, bodite pametni! Vera in politika je dvojna stvar.

Domache stvari.

— (Iz Novega mesta) se nam piše 17. avgusta. Letošnje leto je res nesrečeno za uboge Dolenjce. Dan na dan se čujejo žalostna poročila od vseh strani o nesrečah po toči, ognji itd. Pretekli torek 12. avgusta je pogorela Biška vas, kaki dve uri od Novega mesta. Nij bilo dosti nesreče, da je ubogim vaščanom uže pretekli mesec nevihta in toča potolkla in uničila vse pridelke na polji, sedaj jim je strašen požar vzal še to malo, kar so pred točo rešili. Res, usmiljenja vredni so ti reveži; sedaj nima jo nič, niti hrane niti prebivališča. Pogorelo je 29 hiš, več podov, kozolcev, pa tudi mnogo goveje živine, svinj, itd. kar ljudje nijso mogli rešiti. Ostala je samo še ena hiša, pa trije ali štiri podi. Goreti je začelo ob enej popoldne; pravijo da je zažgal nek mlatič, ki je na senu leže pušil tobak. Zavarovana sta bila samo dva gospodarja, a tudi tema je trikrat več škode, kakor pa sta bila zavarovana. Natančnejša poročila o tem vam denes ne morem podati.

— (Boj med kmeti in vojaki). Piše se nam: V Zavrčah na meji štajersko-hrvatske se je vnel v petek popoldne hud boj med kmeti in vojaki, kateri imajo mejno stražo proti živinski kugi. Povod krvavemu pretepu je bil ples, katerega so zaradi cerkvenega blagoslovljenja napravili. Očitati bi se res moralo vojaškemu opravištvu, da so vojaki skoraj brez nadzorstva na stražah, in se več po pivnicah klatijo, nego svojo nalogo spolnujejo. Tako je bilo že več manjših pretefov, denes pa jih je bilo jako mnogo na obeh straneh hudo ranjenih, nekateri celo jako nevarno.

— (Ljubljanski stolni kaplan Klun) je bil tako neotesan in surov, da je g. doktorja Vošnjaka javno imenoval lažnjivca in obrekovalca. Dr. Vošnjak je tožil

tega moža zovoljo razžaljene časti. Obravnava je bila 20. avgusta pri ljubljanski sodnji. Kaplan Klun je bil **obsojen na štiri dni zapora** in mora sodnijske stroške plačati. Da bi namestu zapora plačal denarno kazen, nij bilo sprejeto.

— (Iz Loža) na Notranjskem se nam piše 19. avgusta: Naši mestjanje so se zmenili, da bodo volili gosp. dr. Zarnika za poslanca.

— (Iz Slovenjega gradca) se nam piše: V sredo 6. avg. popoldne pogorela je v naši okolici župnijska in romarska cerkev sv. Petra na Kronski gori, ena naj lepših cerkva v naši škofiji, in sicer pré zaradi neprevidnosti delavcev, kateri so streho na stolpih popravljali. Ogenj nij prodril v cerkev, ampak pogorela sta samo stolpa (zvoni so se razstopili) in streha cerkve. Ako hočejo cerkev baš tako, kakor je popred bila, popraviti, znaša ta škoda in kar se je v cerkvi vsled pretirane marljivosti g. A. G. l., pokvarilo, okolo 15.000 do 20.000 gl. Zvonovi so bili baje samo na 2000 (!) gl. zavarovani. — Tudi nemarnost.

— (Klerikalna agitacija na prižnici.) Od st. Pavla v Savinski dolini se nam piše 17. t. m.: Denes je bila pri nas nova maša. Pridigoval je g. Jeraj, župnik iz Žavca. Namestu da bi bil lepo govoril o ljubezni do bližnjega in o vzvišenim poklicu duhovnika, o miru in spravi, pravil je na prižnici o državnem zboru, o novih volitvah, nagovarjal ljudi, naj duhovnike za volilne može in poslance volijo, trdè, da je „vera“ v nevarnosti, da se nejevera hoče vriniti, in enake klerikalne neumnosti in laži. Celo poldrugo uro je to klatil.

— (Požar.) V Savonji pri Gorici je pogorela hiša Tomšičeva; urnej pomoči se je zahvaliti, da se ogenj nij dalje širil. Zapalil je nek 15leten dečak, ki ga je Tomšič dva dni prej zasačil pri kradenji in ga otepel. Zdaj se ne ve, kam je ubežal mladi hudo delnik, a županijstvo je že storilo potrebne korake, da se dobi. — Opomniti moram še, da je pri nas gasilno orodje v kaj slabem stanu.

(Dalje v prilogi.)

— (Iz Mokronoga) se nam piše: 18. t. m. ob $\frac{1}{3}$ 10 na večer je strela udarila v kozolec tukajšnjega župana Penca. Zgorelo je blizu 20 voz otave in veliko čresla. Rešili niso nič, kajti branili so le bližnja poslopja. Škode je nad 2000 gld. Poškodovani je bil zavarovan.

— (V Šmarji) pri Celji so, kakor se nam piše, slovesno praznovali rojstni dan cesarjev.

— (Iz Padeža) v Primorji se nam piše: Dne 14. avgusta je v Kozjanah, okraja Novgrad, zvečer se vnel ogenj v sredi vasi. Nevarnost je bila velika, ker je bilo suho in je v taki gneči poslopje. V ognju se je domači sin Matija Zadnik zažulil in umrl. Škode je kakih 1000 gld. Zavarovan nij nijeden v celi občini, če ravno je bil g. Vatovec zastopnik „Slavije“ in je priporočeval zavarovanje.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: G. Blaže Pernišek, vrli tukajšnji učitelj, je pred 14 dnevi hudo zbolel. Ker nij mogel do dobrega okrevati, odpeljal se je 18. t. m. v „javno bolnišnico“ v Gradec zdraviti. Da bi pač kmalu ozdravel domoljubni ta učitelj!

— (Iz Motnika) se nam piše 17. avg. Denes teden je po dolgi suši po naših hribov, posebno po Špitalskem, toča pobila, posebno oves in drugo jaro setev, ki je še na polji bila. — Na Olmovcih pri Trojanah je strela udarila v nek hlev, ki je zgorel. — Zdaj pa zopet že cel teden nij dež šel in zopet nas suša tare.

— (Požar.) Iz Kranja se nam 18. t. m. piše: Včeraj na večer ob 9. uri je nek zločinec zažgal poslopja Janez Sajeveca v Velesovem. Zavarovan je bil poškodovanec za 2000 gld. — škode ima pa nad 4000 gl. Samo pšenice je pogorelo za 600 gl. letošnjega pridelka.

— (Iz ljubljanske okolice) se piše „Slov. Narodn.“: Brati je bilo po časopisih, da se je pod dr. Costovim predsedništvom ustanovil v Ljubljani odbor, ki je začel denar nabirati, da bi na pustem in neobljudenem Golovci zidal novo cerkev, Kalvarijo

ali Golgato ali kaj, dasiravno je v Ljubljani cerkva zadosti. Še te so večkrat prazne, kot polne. Ako bo dr. Costa (na čegar pobožnost jaz sicer nobene vere nemam) na pustem Golovci res zidal svojo cerkev, bog, koliko denarja bo treba skupaj spraviti, koliko denarja se bo proč vrglo v čisto nedoviten in nekoristen cilj. Gospoda, poglejte malo krog sebe, ali bi ne mogli te velike svote, ki jo mislite v zemljo zakopati, neizmerno blagodejno in koristno založiti? Poglejmo! Nikoli nikjer nij tacega pomanjkanja šol kakor v ljubljanski okolici. Tu, vam pred nosom okolo in okolo Ljubljane, najdete najbolj zanemarjeno ljudstvo. Brati in pisati znajo daleč po gorenjskih in dolenskih hribov več, nego po ljubljanski okolici. Tukaj je toliko nevednosti, toliko duševne zanemarjenosti, kakor morda nikjer. Ali bi ne bilo torej poštenje, da bi za šolo, za poduk ljubljanskega okólija prej skrbeli, nego za odvišne cerkve, ki bodo prazne stale, k večjemu obiskovane od starih „kofetnih“ tercijsk. Šole, in to kar narodu duševno res koristi in kar mu je najbolj treba — bi zidali vi, ko bi imeli ljubezni do naroda. Ali vi dajete narodu kámena, namestu kruha.

— (Iz Bleda) se nam piše, da je gospá Klinar, po domače Petranka, pri kateri je, kakor znano, v gostilnici najboljša postrežba, — imenovala novo ladijo svojo „Straža“ in jo okinčuje s slovensko zastavo. Sploh se budi narodni in domač duh okolo Bleda zelo. „Sl. Tednik“ je tam jako in zelo rad bran.

— (Nemškutarški volilni odbor v Velikovecu) na Koroškem je izdal v slovenskem jeziku pisani oklic na slovenske koroške kmete, naj volijo njegovega kandidata. Z bolestjo vidimo, kako se naši narodni protivniki našega jezika poslužujejo, da proti naši narodnosti delajo. A isto tako nas boli, da tu moramo videti, kako si ti nemškutarji v le-tem pismu na volilce ni z eno besedo ne upajo ziniti proti našim narodnim terjatvam, temuč za se agitirajo samo s tem, da zabavljajo proti reakcionarnim in klerikalnim namenom.

— (Pri Ormožu) je — kakor se nam od tam piše — hrvaška meja zaradi živinske kuge še zdaj zaprta; vendar mislimo, da nij ravno potreba, ljudi trapiti, ki se tu po gostoma v varaždinske toplice vozijo, da se jim jemlje celo ona slama iz sedežev, ki nije za polaganje; in pomilovanja vredni ljudje se vozijo na golih lestvicah ali gari- cah dalje od meje včasih celo po 5 ur da- leč, in marsikateri pride zaradi tega bolan na dom. Ali je tudi treba v trafikah kupljeni tobak ljudem jemati zaradi živinske kuge in po cesti trositi, dvomim. To se pravi ljudi po nepotrebnem mučiti in jeziti. Kdo se po- tem čudi, ako se zbog tobaka kateri spozabi stražčega vojaka pograbit.

Iz govora g. dr. Vošnjaka pri volil- nem shodu na Blanici.

Pred letom 1848 je slovenski kmet bil tlačan graščakov. Po dunajski prekuciji je cesar Ferdinand sklical prvi državni zbor in tu je oprostil kmeta po odpravi tlake in de- setine. A ta prva doba ustavnega gibanja se je kmalu odpravila, prišla je reakcija in namestu naprej, smo šli rakovo pot nazaj. Ljudstvo nij imelo postavodajalnega zbora, v kateri bi pošiljalo svoje poslance; vladali so ministri, odgovorni samo cesarju, a ne od- govorni tudi nam; sklenili so konkordat z Rimom, katoliško duhovenstvo z dunajskim nadškofom Raušerjem na čelu je v svoji ve- liki večini, kakor v prejšnjih časih graščake, tako zdaj podpiralo Bahov absolutizem. Ime- lo pa je zato z birokracijo vred žandarje na razpolaganje, kakor poprej beriče; imelo je pravico zapovedati ne samo v verskih stva- reh, kar mu gre, ampak tudi v vsem šol- stvu in v politiki. — Po dveh nesrečnih vojskah je cesar poklical ljudske poslance ter z njimi delil svojo oblast. Od leta 1861 se nobena postava ne sme dajati, nobeden novi davek naložiti in tudi sploh davki ne pobirati brez dovoljenja ljudstva samega po njegovih poslancih. Veseliti se moramo, da smo si pridobili to imenitno pravico, a tudi paziti, da si jo prihranimo. Čudne reči se

zdaj po svetu gode. Le preočitno se kaže, da so se reakcionarji ali mračnjaki v celi Evropi zvezali in da delajo na to, vzeti ljudstvu svoboščine in ga nazaj pahniti v suženstvo in nevednost. Hočemo mi sami k temu pripomagati, ter si sami svoje roke v verige vkovati? — —

Govornik preide potem na razvoj na- rodnih in svobodnih idej med Slovenci. Še do letošnjega leta so skupno delali posvetni in duhovni narodnjaki za okrepčanje sloven- ske narodnosti, dokler nijso letos en del duhovnikov in njihovi privrženci narodnost za pagansko razglasili in zagnali krik, da je vera v nevarnosti. In zdaj sumničijo nas, po- svetne narodnjake, da hočemo izbrisati ce- sarja in vero. Govornik dokaže, da je to samo hudobno natolcevanje in sleparstvo, s katerimse skuša motiti prosto ljudstvo. Za tem kričanjem klerikalcev se skriva reakcija in vladoželjnost klerikalcev. Zato naj bodo narodi pazljivi pri volitvah za državni zbor. Blagor slovenskega in vseh narodov se da doseči samo na potu napredka, po širjenji poduka in omike med ljudstvom, po politični in narodni svobodi. In to je naš program!

Politični razgled.

Notranje dežele. Nedeljska „Wien. Ztg.“ prinaša cesarjev manifest *vojnim graničarom*, v katerem se ukazuje, da od 1. oktobra 1873 je vsa vojna granica glede brambovskih razmer enaki postavi pod- vržena kot drugi državljani. V tem času se še drugi obstoječi graničarski regimenti raz- puste. Cesar in kralj se zahvaljuje za izka- zano mu zvestobo in upa, da bodo grani- čarji v novih razmerah ravno tako zvesti.

Hrvatski deželni zbor začne 25. av- gusta t. l. svoje zasedanje. Ban se pa ime- nuje še le potem, kadar bode deželni zbor operat regnikolarne deputacije o spravi z Ogersko prejel.

Zastran *volitev* v državni zbor pišejo dunajski listi, da bodo začele se proti koncu prihodnjega meseca z volitvami volil- nih mož v kmetskih občinah. V oktobru

bodo volitve same. Volitve ne bodo po vseh kronovinah ob enem, za to da ne bode preveč ponovljenih volitev. Državni zbor se odpre novembra.

Graški mestni odbor je v sporazumljenji s štajerskim deželnim odborom prosil pri vladi, naj se vojaki to jesen ne koncentrirajo pri Ptuji, Pruku in drugod, koder je bilo namenjeno, zavoljo šireče se kolere. Ta bolezen v cesarski vojski, po Dunaji in na Ogerskem strašno ljudi mori, bolj nego si vladni organi upajo povedati.

Vnanje države. V Chislehurstu na **Angleškem** je bil shod bonapartistov, pri katerem se je glasovalo za sklenenje z republikanci. Rouher je trdil, da si kralja Francoska ne bo dala usiliti. Poprej se upre. Želel je glasovanja narodovega, katero bi se za bonapartizem gotovo ugodno končal.

Španjski karlisti so streljali na španske, francoske in angleške ladije pri Bilbao ter jih zelo poškodovali. Topov strel iz forta Kartagena je prisilil parobrode, da so nehali blokirati. Po uradnih poročilih šteje karlistična vojna 26000 pešcev, 450 konjikov in 17 topov.

Španjski karlisti so bili v Balzarenu tepeni, ter so šli potem proti Suriji. — Mednarodnjaci so nabili po oglih liste, v katerih delavcem pravijo, da jim fabrik nij treba zažigati, ker bodo denes ali jutri tako njihove.

Pruska vlada bo starokatoličane državopravno priznala. Se bode-li njih škof Reinkens od države plačeval ali ne, se ne ve.

Gospodarske stvari.

Pozna repa.

Pozna ali vodena repa se posebno na Angleškem že od nekdanjako čišla, skrbno obdeluje in plemeni. Tam se pridekujejo ona lepa plemena rep, ki so po vsem svetu znana pod imenom turnips-repa. Tudi v Belgiji in na Holandskem se kmetovalci pečajo z vodeno repo. Sadi se med ozimnim in poletnim žitom, v lan, v bob, še celo v krompir. Na Nemškem in na Avstrij-

skem pa se vodena repa več ne sadi tako pogosto, kakor poprej. Krompir in druge redilne rastline so jo izpodrinile. Najde se dandenašnji le v revnejših krajih, kjer druge plemenitejše rastline ne storé.

Pozna repa je domačim živalim zdrava piča, a vendar ne tako redilna, kakor krompir ali pesa.

Pozna repa, ako se sadi v prabi, izsesa tla še bolj, kakor pesa, in kdor jo sadi v slabej zemlji, se jako izmoti. Skušnja uči, da je tej repi treba veliko apna, zato se mora njiva večkrat z laporjem ali soldanom potresti. Najbolj pa jej ugaja moka, ki se mele iz kostij. Ako se sadi pozna repa po goriščnem strnišču, bi se tla preveč izpridila; tu je jako dobro, ako se s hlevnim gnojem pognoji in potem še s pepelom potrese. Najbolje pa je, ako se strnišče preorje, akoravno ne globoko.

Na Angleškem za pozno repo sejejo ječmen, in sicer se njiva nič ne pognoji, razen z osekom. Naženo se namreč na polje ovce in goveda, da repo pojedó, in ker ostanejo noč in dan na njivi, se gnoj ne izgubi.

Več živine imeti, kakor se je more prerediti, je velika napaka,

pa vendar je tako razširjena, kakor malo katera. Večidel se v tem pregreše manjši gruntni posestniki. Ti mislijo, da se bodo bogatejši videli, ako imajo veliko živine v hlevu, nekateri tudi mislijo, da kjer se ena krava najé, se tudi dve najesti. A to je velika zmota; kajti vsaka posamezna žival potrebuje kaj krme za živež, in še le, kar več krme dobiva, spremeni se v mleko, meso, gnoj. Mislimo si, dve kravi dobesti skupaj vsaki dan 58 funtov krme, in vsaka potrebuje za življenje 14 funtov; ko bi se k tema dvema kravama pridejala še tretja, ki bo si s prvima dvema delila onih 58 funtov klaje, bilo bi tej seveda tudi 14 funtov treba za živež. Prvi dve kravi sami porabite dvakrat 14, to je 28 funtov za življenje, tedaj ostane od 58 funtov 30 funtov za mleko, meso in gnoj; vse tri krave pa porabijo trikrat 14, to je 42

funtov za živež, tedaj ostane vsem trem le 16 funtov za mleko, meso in gnoj. Kdor zna računati naj račun!

„P. L.“

Suša.

Iz vseh krajev slišimo pritožbe o hudi suši; želimo si izdatnega deža, da bi polja in travnike namočil. A tudi v vinogradih bi trebalo moče. Les močno raste, pa jagode grozdja so na Štajerskem in Dolenjskem še večjidel trde; ne najdejo toliko vode v zemlji, da bi se hitreje napihovale. Po obilnem dežu pa bi jagode precej mehke postale. Dozdaj smo v vinogradih za 2 do 3 tedne nazaj proti drugim srednjim letom. Izvrstnega vina tedaj ne smemo pričakovati; samo da bo takšno, kakoršno je bilo l. 1870. V nekih krajih ga bo dosti, iz družih pa slišimo, da se je grozdje osipalo. Na Štajerskem se je letos trsna bolezen širila in ne samo grozdje na brajdah pokončala, ampak že na grozdje v vinogradih segala. Če bo tako naprej šlo, treba trse žveplati, predno se ta bolezen preveč raztrosi.

Razne stvari.

* (Brezsrečna mati.) Pred štirimi dnevi po noči je našel mašinsk voditelj v neki stražniškeji koči na južnej železnici dva novorojena otroka, ki sta bila le slabo zavita, in zato že vsa otrpna. Vzame jih domov, jima preskrbi potrebno postrežbo in naznani potem to stvar gosposki, ki najde kmalu brezsrčno mater v osobi neke dekletke.

* (Šestleten morilec.) Šest let star deček je bil ljubljenec neke družine v Viksburgu; ko pa dobe stariši še enega brata, začne se ljubezen deliti med tem in med onim, kar je šestletnega dečka strašno jezilo. Večkrat je kazal, da mu novorojeni brat nij po godi. Pred nekaterimi dnevi, ko je bil z dojenčcem sam doma, vzame opeko, ter ga začne po glavi tepsti, da mu jo vso stere. Potem vzame mrtvega brata ter ga nese v bližnji gozd; ko se vrne nazaj, gre k vaškim otrokom, se igra z njimi ter jim pove kaj je storil. — Kaže se, da je deček svojim dejanjem zelo zadovoljen. Starši ne

vedo, kaj jim je storiti s šestletnim morilecem.

* (Zgorela.) V nekem gledališči na Dunaji je morala te dni izgubiti življenje lepa osemnajst let stara plesalka. Ko se je namreč oblačila, se nagne k luči, da se jej obleka vname, da je bila deklica takoj ognjenemu steburu enaka. Ko strašno zaupije, jej hoče tovaršica, ki je prej drugam gledala, pomagati, a goreča nesrečnica skoči skozi vrata ter teka potem kričaje po mostovži, zaradi česar je ogenj še hujši postal, dokler nij pala na tla. Koža jej je mahala od telesa, bila je tako sežgana, da jej nij bilo moči pomagati. — Bila je ta nesrečnica zaročena z imenitnim laškim pevcem, h kateremu je imela taisti dan odpotovati v Milan.

* (Požar v Neumarktu.) Letošnje leto je zares polno nesreč, da še malo katero tako. Vedno se sliši, da je toča vse poljske pridelke uničila zdaj v tem, zdaj v onem kraju, ali pa, da je požar ljudi v nesrečo pahnil. Zadnje dni je bil zopet v Neumarktu na Štajerskem strašan ogenj. Škoda, po večjem preračunjenju, znaša nad 10 tisuč goldinarjev. Zavarovanih je malo, in še ti ne za veliko. Položaj teh nesrečnežev je strašno pomilovanja vreden, tembolj, ker so tudi njihovi drugi sotržani lansko leto pogoreli, da še zdaj ono nesrečo težko čutijo.

* (Trideset tisuč goldinarjev) je stal umetni ogenj, ki se je napravil na čast perzijanskemu kralju, ko je bil na Dunaji. — Strašno smo bogati!

* (Zares čestivredna družba) se je ustanovila v neke novoangleške državi, kajti vsi udje so počez po 80 let stari. Udov ima okolo 200, namen pa ji je, da napravi vsako leto skupno veselico. Nekateri udje so stari nad 90 let, pa so tudi „mladeniči“, ki štejejo še le 70 let.

* (Velika starost.) Te dni so pokopali v Kutu na Češkem osobenjico Hramostovo, ki je bila stara 101 leto. Bila je vedno zelo brhka, pri popolnej pameti in do nedavno popolno zdrava. Malo poprej je imela v Francensdorfu pogreb posestnica Rozalija Fridrihova, ki je tudi doživela sto let.

* (Kupčija z ljudmi.) Na otoku San Domingo je bilo 28. julija t. l. 22 Kinezov po dražbi prodanih; taisti so ravno dan poprej prišli iz Kineškega. Za mlade deklice se je plačalo 350 dolarjev, za žene srednje starosti 200 dolarjev in za stare žene 100 dolarjev. 30. julija pa so našli neko skrivno kineško družbo, ki se je pečala s tem, da je prodajala deklice takim hišam, kjer so je skrunili. Ena takih deklic je ušla in prišla v kineško misijonsko hišo dr. Gibzona, in to je dalo povod, da so to družbo našli, katera je one, ki so oskrunjenim deklicam pomagali uiti, navadno usmrtila. Več soudov te skrivne družbe so zaprli.

* (Kolera) po več krajih strašno razsaja, posebno po Hrvatskem in Ogerskem. V nekej vasi je od 148 prebivalcev umrlo jih že 51 na kolero. Težakov se ne dobi za noben denar, da bi nadomeščali umrle; kar je v vasi še živih ljudij, vsi ležé; le trije še hodijo, eden hodi po truge, druga dva pokopavata. Vsa žetev je še na polji, tisoč in tisoč ovac teka brez pastirja okolo. Škoda pri žetvi se računi na 20.000 tolarjev. — V Elbingu je do 13. t. m. umrlo 61 osov na kolero.

Tržna poročila.

Iz Dunaja. Od začetka je bilo malo kupcev, proti koncu je bil trg jako živahen. Pšenice se je uvozilo veliko, a treba je je bilo še več. Podražila se je od 15 — 20 kr. Prodalo se je je 40000 vaganov po 7 gl. 30 kr. do 8 gl. 25 kr. Kupčija z režjo je bila zarad visoke cene slaba; podražila se je rež proti onemu tednu na 20 kr. Prodalo se je je do 6000 vaganov po 5 gl. 86 kr. do 6 gl. 50 kr. Ječmena je menj, nego se ga želi; zato so se terjatje še povikšale. Prodajal se je po 3 gl. 50 kr. do 3 gl. 90 kr. Koruza se je podražila za 10 do 15 kr.; 6000 colnih centov iz Banata se je je prodalo po 4 gl. 20 kr. do 4 gl. 60 kr. Oves je bil po 2 gl. 2 kr.

Iz Pešte. Po žetvi še nij bilo take dragine, kakor letos; pa vendar se pripelje malo žita na trg. Kmetovalec nema kaj prodajati, na več krajih morajo že zdaj žito kupovati. Pšenice se je pripeljalo pač 60000 centov; prodajala se je po 6 gl. 90 kr. do 6 gl. 95 kr. Po reži se vedno bolj vprašuje, pripelje pa se je vedno premalo. Privozilo se je je samo 8000 centov, katera se je vsa prodala, in sicer do 10 kr. dražje nego oni teden; cent po 5 gl. 30 kr. do 5 gl. 35 kr. Z ječmenom je še vedno slaba

kupčija, prodajal se je ta teden po 2 gl. 90 kr. do 3 gl. 10 kr. cent. Oves se je prodajal po 1 gl. 95 kr. Koruza se nij podražila, ker je oni teden tu pa tam malo deževalo. Prodalo se je je 20 — 25000 vaganov po ceni onega tedna.

Tržne cene.

V Ljubljani 20. avgusta 1878.

Pšenica 7 gl. — kr.; — rež 4 gl. 60 kr.; — ječmen 3 gl. 30 kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 60 kr.; — prosó 3 gl. 60 kr.; — koruza 4 gl. — kr.; — krompir 2 gl. 40 kr.; — fižol 5 gl. — kr. — masla funt — gl. 52 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka bokal 10 kr.; govedine funt 26 kr.; — teletine funt 30 kr.; — svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent — gl. 80 kr.; — slame cent — 10 95 kr.; — drva trda 7 gl. 42 kr.; — mehka 5 gl. 20 kr.

V Mariboru 19. avgusta: Pšenica po 7 gl. do 7 gl. 60 kr.; — rež po 4 gl.; — ječmen po 3 gl. do 3 gl. 40 kr.; — oves po 1 gl. 80 kr. do 2 gl.; — krompir po 2 gold.

V Gradcu 19. avgusta: Pšenica 7 gl. 80 kr. do 8 gl. 40 kr.; — rež 4 gl. 20 kr. do 5 gl. 30 kr.; — oves 2 gl. 30 kr. do 2 gl. 90 kr.; — koruza 3 gl. 90 kr. do 4 gl. 30 kr.; — ajda 4 gl.; — seno 1 gl. 10 kr. do 1 gl. 80 kr.; — slama 70 kr. do 1 gl. 30 kr. — cent premoga 40 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu, 17. avgusta: 24. 4. 40. 88. 37.

En sreberni goldinar velja 1 gold. 5 kr. v bankoveih.

Listnica uredništva. G. J. B. v Kropi: Po pomoti je bilo tiskano Matija mesto Matej Pire, trgovca v Kranji. Veseli nas, da je Vaš kraj zadovoljen z kandidaturom g. Pirca. Upamo, da hode voljen tudi v drugih okrajih, kateri spadajo h gorenjski kmetski skupini.

Listnica opravištva. Vedno nam dohajajo britozbe naročnikov, da listov ne sprejemajo in vendar se od tod redno odpošljejo. Mi tedaj nereda nismo krivi, ampak le c. kr. pošte, ki bi vendar morale pazno ravnati. — G. dr. S. v V. Naročnino smo za vseh 15 naročnikov prejeli in pošljemo vsem liste. Naj na pošti povprašajo.

Za Dolenjce!

Toča 19. julija t. l. je neizmerno škodo napravila v novomeškem okraji v občinah Sv. Štefan, Gornje-Trebnje, Ponikve, Židanja Vas, Črešnice, Herinja Vas, Sv. Peter in Žalovice. Povsod se pobirajo milodari za te nesrečneže. Slovenci, pritecite na pomoč svojim revnim bratom!

„GRESHAM“

**zavarovalno društvo za življenje in dohodke
na Dunaji,**

naznanja s tem slavnemu občinstvu, da je svoje

 glavno zastopništvo

za Kranjsko, Koroško, južno Štiroško in Primorsko
od denes naprej gospodu

Valentinu Zeschko-tu,

posestniku in lastniku tovarnen (fabrik) v Ljubljani,
izročilo, in vsled tega gospoda *Antona Vičiča* odstavilo.

Dunaj, dne 25. julija 1873.

Glavno ravnateljstvo
„Greshama“ na Dunaji.

P. T.

Kot pooblastenec po zgoraj objavljenem razglasu poverjen, prijazno
naznanjam, da sem pisarno

glavnega zastopništva „Greshama“

na velikem trgu št. 279 v prvem nadstropji
ustanovil, in da sem svojega sina, gospoda

Alberta Zeschko-ta

za administrativno upravnništvo pooblastil, in gospodu

Avgustu Vertnik-u

voditeljstvo operacije zastopništva izročil.

Za izvršitev raznih zavarovalnih predlogov po vseh pogojih se na-
prosi, in kot zato tudi pooblastena dva omenjena gospoda uljudno priporoča
z vsem spoštovanjem

V Ljubljani, dne 25. julija 1873.

Valentin Zeschko.